

[Aksel Larsen.]

Grønland på den måde, som tilfældet er, og jeg henstiller til overvejelse, om ikke man burde stræbe efter snarest muligt at komme bort fra denne deling.

Hvad man end vil sige hertil, tror jeg ikke, jeg kan se med velvilje på stk. 2 i § 122, hvor der står, at denne lov kan eventuelt med fornødne lempelser ved kongelig anordning udvides til at omfatte Nord- og Østgrønland. Jeg er modstander af en sådan bemyndigelsesparagraf, der jo ikke blot giver bemyndigelse til regeringen til, at regeringen på det tidspunkt, den skønner det belejligt, kan sætte loven i kraft i disse områder, men den giver en myndighed til regeringen, således at denne eventuelt kan lave en helt anden lov; den kan sætte loven i kraft med de fornødne lempelser. Det forekommer mig, at det er noget urimeligt, det forekommer mig at være i strid med dansk parlamentarisk praksis, at man giver bemyndigelser på den måde, og jeg henstiller, at man dels overvejer, om man ikke med det samme bør give loven gyldighed for hele Grønland, dels om man i hvert fald ikke bør undlade en bemyndigelsesbestemmelse, der faktisk giver regeringen lovgivende magt.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil gerne overfor samtlige ærede ordførere have lov at bringe min tak for de meget interessante ordføretaler; der nu er holdt, og for den tilslutning, der er givet til den hovedlinie, der er fulgt ved lovforslagets udarbejdelse. Jeg beder om tilgivelse for, at jeg ikke på stående fod er i stand til at gå ind i en forhandling om de juridiske og straffetretlige problemer, de ærede ordførere har berørt i deres taler. Jeg er hverken jurist eller strafferetskyndig, og jeg ved ikke, om der er noget nedværdigende i at tilstå, at jeg, når jeg skal ind i en diskussion om et juridisk problem, bogstaveligt må påkalde juridisk assistance. Det er jo heller ikke meningen her ved første behandling, at en minister skal være forpligtet til at gå ind i en sådan forhandling. Det rigtige vil være, at vi nu i et udvalgsarbejde, hvor jeg er glad for at begge de grønlandske repræsentanter bliver medinddraget, får en mulighed for sagligt at gennemgå hele den række problemer, der er berørt her. Afgørende for

mig — og jeg har forstået, at det også gælder samtlige de ærede ordførere — er, at man ved denne lovs forberedelse og udarbejdelse i størst mulig udstrækning har taget hensyn til det grønlandske folks egen moral, egen retsfølelse og egen retstradition, og dernæst, at ønsket om lovens gennemførelse kommer fra det grønlandske folks egen repræsentation, det grønlandske landsråd.

Med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu sidst rejste, om det vil være hensigtsmæssigt straks at gøre denne straffelov gældende for Nord- og Østgrønland, er jeg i stand til for øjeblikket at sige, at det tror jeg ikke. Forholdene er egenartede i Nordgrønlands og Østgrønlands delvis ubeboede eller befolkningsfattige egne, hvor Danmark kun har en politimyndighed, der udøves med meget lange mellemrum. Jeg tror, at den formulering, der er anvendt her, at gyldigheden ikke omfatter disse to områder, må bevares.

Det problem, det ærede medlem rejste om art. VIII i overenskomsten angående Grønlands inddragning i det atlantiske forsvarsområde, i hvilken det er bestemt, at den amerikanske regering alene udøver jurisdiktionen overfor amerikansk stationeret mandskab i Grønland, om denne bestemmelses forhold til den foreslåede straffelov er det også rimeligt at diskutere i udvalget, og vi må ved lovforslagets anden behandling helt klart gøre tinget opmærksom på, hvordan forholdene bliver på disse områder.

Ja, med disse bemærkninger takker jeg de ærede ordførere for velvillig modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg skal tillade mig at stille forslag om, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forslag til lov om gennemførelsen af dansk privatret i Grønland.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 459; fremsættelsen findes i tidenden sp. 280).